

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 94.

Fjerde Sessions tredie Samling.

26de Møde.

Løvetdagen den 16de Jult.

(Forts.)

J. A. Hansen (forts.): Under de nuværende Forhold, da Folketirken er umyndig og ikke har nogen Bestyrelse, tror jeg derimod, det Rette er, at Justitsministeren efterseer, om denne eller hvilken som helst anden Sect lærer eller forsøger Noget, som strider imod den borgerlige Orden. Naar den ærede Minister bemærkede, at denne Sect ikke er blandt de anerkjendte, og at der derfor saameget mindre kunde tages Hensyn til den, saa er det jo en Selvfølge, at intet som helst nyt Samfund kan være blevet anerkjendt, efterat Grundloven er givet, saalænge vi ikke have nogen Lov for, hvorledes denne Anerkjendelse skal finde Sted. Jeg tror altsaa at maatte udtale, at Indenrigsministeren efter min Mening har opfattet Spørgsmaalet ganske rigtigt ved alene at lade det være Justitsministerens Sag, hvad her skal gøres. Vore Præster ville vist gjøre Deres, saavidt det staaer i deres Magt at gjøre Noget i den Sag. Til Slutning skal jeg meget beklage nogle Udtalelser, der saldt fra den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 4de Valgkreds (**B. Hansen**), men jeg skal ogsaa lade det staae ved denne Beklagelse; thi jeg holder mig overbevist om, at de Ansøelser, han udtalte, ikke finde Anklang hos Mange. Det lod til, at han var en meget stor Ven af Løsgængerordenen, men jeg tror, at de Fleste af os ønskede den hævet hellere idag end imorgen. Jeg tror ikke, at det Offentlige skal give sig af med at straffe Løsgængere, saalænge de ikke henvende sig til Staten for at faae Hjælp. Der er en stor Ulykke for Dieblicket, idet rige Folk, Folk, der have en heel Kjøle paa Kroppen, kunne være

Løsgængere. Naar ud og Naar ind, uden at Politiet spørger, om de ere Løsgængere, men, saasnart man kommer med en daarlig Kjøle, griber Politiet En, selv om man Intet forlanger, fordi man er Løsgænger. Det er en Tilstand, som er utaaelig, og vi skulle ikke bidrage til, at denne Løsgængerlov faaer en større Vægt ved, at vi her udtale os om den med stor Forskjærlighed; vi skulle stræbe efter, at den rige og den fattige Løsgænger blixe stillede paa lige Vilkaar, saa at de have Lov til at være Løsgængere, saalænge de ikke forlange en Skilling af Andre for at leve.

Formanden: Naar Rigsdagsmanden for Veile Amts 1ste Valgkreds (**Ottesen**), som jeg nu giver Ordet, har udtalt sig, skal jeg sætte under Afstemning, om ikke Forespørgslen skal slutes.

P. Hansen (Viborg Amts 4de Valgkreds): Kan jeg ikke faae Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Nei! Den nævnte ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Ottesen: Jeg skal fatte mig meget kort, fordi jeg er saa lykkelig ogsaa at kunne slutte mig til den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (**Lindberg**). Han har næsten i alle Henseender udtalt, hvad jeg vilde udtale, og jeg har ligeledes glædet mig meget ved den ærede Cultusministers Udtalelse, da den ogsaa var saaledes, som jeg kunde ønske den. Han har kun sagt, at, naar Mormonerne gjorde Noget, der stred mod Sædelighed og borgerlig Orden, maatte Justitsministeren see dem paa Fingrene, men ikke for, og det er ogsaa den Mening, jeg gjerne vilde anbefale, og anbefale ligeoverfor enhver Sect, den være sig, hvordan den vil; thi jeg tror vist, at det er den bedste Maade til at forebygge, at alt Sectereri ikke